

Žalovaná: ÖBB-Infrastruktur AG

Prejudiciálne otázky

1. Má sa príloha II bod 2 písm. a) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2012/34/EÚ z 21. novembra 2012, ktorou sa zriaďuje jednotný európsky železničný priestor⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že tam uvedený pojem „stanice osobnej dopravy, ich budovy a iné zariadenia“ zahŕňa aj súčasti železničnej infraštruktúry „osobné nástupištia“ podľa prílohy I druhej zarážky tejto smernice?

2. Ak bude odpoveď na otázku 1. záporná:

Má sa príloha II bod 1 písm. c) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2012/34/EÚ z 21. novembra 2012, ktorou sa zriaďuje jednotný európsky železničný priestor vykladať v tom zmysle, že tam uvedený pojem „použitie železničnej infraštruktúry“ zahŕňa aj používanie osobných nástupišť podľa prílohy I druhej zarážky tejto smernice?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 343, 2012, s. 32.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Naczelny Sąd Administracyjny (Poľsko)
28. marca 2018 – Budimex S.A./Minister Finansów**

(Vec C-224/18)

(2018/C 231/13)

Jazyk konania: poľština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Naczelny Sąd Administracyjny

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Budimex S.A.

Ďalší účastník konania: Minister Finansów

Prejudiciálna otázka

V prípade, že strany zúčastnené na transakcii si dojednali, že pre zaplatenie odmeny za stavebné práce alebo stavebno-montážne práce je potrebné vyjadrenie súhlasu s ich vykonaním zo strany objednávateľa v protokole o prevzatí týchto prác, nastáva poskytnutie služby v zmysle článku 63 smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty⁽¹⁾ na základe takejto transakcie v momente skutočného vykonania stavebných prác alebo stavebno-montážnych prác alebo v momente súhlasu s vykonaním týchto prác objednávateľom, ktorý bol vyjadrený v preberacom protokole?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 347, 2006, s. 1.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Naczelny Sąd Administracyjny (Poľsko)
28. marca 2018 – Grupa Lotos S.A./Minister Finansów**

(Vec C-225/18)

(2018/C 231/14)

Jazyk konania: poľština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Naczelny Sąd Administracyjny

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Grupa Lotos S.A.

Žalovaný: Minister Finansów

Prejudiciálne otázky

Je v súlade s článkom 168 smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, 2006, s. 1, v znení zmien) ⁽¹⁾, ako aj so zásadami neutrality a proporcionality taká právna úprava, akou je § 88 ods. 1 bod 4 Ustawy o podatku od towarów i usług (zákon z 11. marca 2004 o dani z tovarov a služieb, Dz. U. 2011, č. 177, položka 1054 v znení neskorších predpisov, teraz Dz. U. 2017, položka 1221 v znení neskorších predpisov), podľa ktorého sú ubytovacie a gastronomické služby, okrem nadobúdania hotových jedál pre cestujúcich zdaniteľnými osobami, ktoré poskytujú služby osobnej prepravy, vylúčené z práva na odpočítanie dane resp. z práva na vyplatenie nadmerného odpočtu, aj keď bola táto právna úprava zahrnutá do znenia zákona na základe článku 17 ods. 6 šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladiení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia (Ú. v. ES L 145, 1977, s. 1; Mím. vyd. 09/001, s. 23, v znení zmien, ďalej len „šiesta smernica“) ⁽²⁾?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 347, 2006, s. 1.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 145, 1977, s. 1; Mím. vyd. 09/001, s. 23.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Budai Központi Kerületi Bíróság (Maďarsko)

3. apríla 2018 – VE/WD

(Vec C-227/18)

(2018/C 231/15)

Jazyk konania: maďarčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Budai Központi Kerületi Bíróság

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: VE

Žalovaná: WD

Prejudiciálne otázky

1. Má sa vychádzať z toho, že zmluvná podmienka, na základe ktorej nesie spotrebiteľ devízové riziko, sformulovaná (ako všeobecná zmluvná podmienka, ktorú používa podnikateľ, ktorý je zmluvnou stranou, a ktorá nebola individuálne dohodnutá) na základe informačnej povinnosti, ktorá je nevyhnutne všeobecne stanovená v zákone, ale v ktorej nie je výslovne uvedené, že suma splátok úveru, ktoré sa majú uhrádzať podľa zmluvy o úvere, môže byť vyššia než suma príjmov spotrebiteľa zistených v rámci posudzovania úverovej bonity uskutočneného podnikateľom, ktorý je zmluvnou stranou, alebo môže dosiahnuť oveľa vyššiu časť takýchto príjmov [než je predpokladaná výška], nie je nekalá, teda že je jasná a zrozumiteľná so zreteľom na ekonomické následky, a to aj s prihliadnutím na to, že príslušný vnútroštátny predpis vyžaduje, aby bolo riziko vymedzené písomne, pričom nestačí samotné vyhlásenie o existencii rizika a jeho rozdelení, ako aj vzhľadom na to, že Súdny dvor Európskej únie v bode 74 svojho rozsudku vydaného vo veci C-26/13 určil, že podnikateľ, ktorý je zmluvnou stranou, má nielen oboznámiť spotrebiteľa s rizikom, ale je tiež potrebné, aby spotrebiteľ mohol na základe tejto informácie posúdiť potenciálne významné hospodárske dôsledky pre svoju osobu vyplývajúce z devízového rizika, ktoré preberá, a teda aj celkové náklady svojho úveru?